

DECIZIA nr. 766/21016
privind solutionarea contestatiei formulata de
x, inregistrata la DGRFPB
sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de AS4FP, cu adresele nr. x, inregistrate la DGRFPB sub nr. x si cu adresele transmise prin posta electronica in data de 05.12.2016 si 06.12.2016, asupra contestatiei formulata de **x**, cu domiciliul in x, prin CA x, cu sediul si domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedura in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS4FP sub nr. x, completata prin adresele inregistrate la AS4FP sub nr. x si la DGRFPB sub nr. x, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AS4FP, comunicata contribuabilului in data de **29.08.2016**, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

Avand in vedere prevederile dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **x**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei contribuabila aduce urmatoarele argumente:

Decizia contestata este nelegala si este lovita de nulitate, intrucat:

- actul administrativ fiscal prin care s-ar fi stabilit / calculat obligatiile principale nu exista, asa cum s-a constatat prin doua hotarari judecatoresti, din care una definitiva;
- decizia nu cuprinde motivele de fapt si de drept (temeiul de drept invocat in decizie, respectiv art. 88 lit c si art 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 nu era in vigoare la data emiterii acesteia) care au stat la baza emiterii acesteia si nici termenul de depunere al contestatiei.

Societatea nu a mai desfasurat activitate si nici nu a mai avut angajati in ultimii 16 ani, urmare radierii din registrul comertului dispusa prin Incheierea din data de 26.05.2000 emisa de judecatorul delegat la Oficiul Registrului Comertului din x.

Decizia a fost emisa cu incalcarea efectului pozitiv al autoritatii lucrului judecat a Sentintei civile nr. x, definitiva, pronuntata de Judecatoria Sector 4 in dosarul x, prin care s-au anulat actele de executare silita emise pe numele societatii.

Conform site-ului MFP societatea nu este inregistrata ca platitoare a vreunui impozit, contributie sau taxa.

Prin adresa inregistrata inregistrata la AS4FP sub nr. x cu privire la completarea a contestatiei, societatea a adus argumente suplimentare, dupa cum urmeaza:

Declaratia nr. x, identificata in anexa deciziei ca fiind documentul prin care s-a individualizat suma de plata, nu a existat vreodata, nu exista si nu i-a fost comunicata.

Societatea invoca Sentinta civila nr. x, pronuntata de Judecatoria Sector 4 Bucuresti, prin care s-a admis actiunea formulata de aceasta cu privire la o serie de acte de executare emise de organul fiscal, precizand faptul ca instanta judecatoreasca a retinut ca Sentinta civila nr. x nu poate constitui titlu de creanta in baza caruia sa se emita un titlu executoriu.

Sentinta nr. x a fost data intr-o cauza privind procedura insolventei unei societati terte, SC x SA.

Decizia de impunere a fost emisa cu incalcarea prescriptiilor legale.

In concluzie, x solicita admiterea contestatiei.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AS4FP a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

3.1 Referitor la aspectele procedurale invocate de societate:

Organul de solutionare a contestatiei din cadrul DGRFPB este investit sa se pronunte daca aspectele procedurale invocate de societate sunt de natura sa conduca la nulitatea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AS4FP a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei, *“pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat”, in temeiul dispozitiilor “art. 88 lit c si art. 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.”*

In drept, potrivit dispozitiilor art. 46 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 46 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).”

Prin contestatia formulata, societatea invoca faptul ca prin decizia de impunere atacata, organul fiscal nu a prezentat motivele de fapt detaliate in baza carora a fost emisa decizia, iar temeiul de drept invocat in decizie, respectiv art. 88 lit c si art 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 nu erau in vigoare la data emiterii acesteia. De asemenea precizeaza ca decizia nu contine termenul de contestare.

Analizând, însă, atât Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, cat si Anexa deciziei respective, se constată că (contrar celor sustinute de societate), în cuprinsul lor sunt menționate:

- atat motivele de fapt (detaliate): plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat, documentul prin care s-a individualizat obligatia de plata principala, cuantumul obligatiilor de plata principale neachitate la scadenta, perioada, nr de zile, cota, cuantumul obligatiei de plata accesorie;

- cat si motivele de drept, respectiv actele normative în baza cărora au fost emise: *art. 88 lit c si art. 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.*

De altfel, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x a fost emisa potrivit dispozitiilor legale in vigoare, respectiv:

1. - art. 342 alin 1 si art. 346 alin 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 342 Acte normative de aplicare

(1) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal central, precum și orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

“Art. 346 Conflictul temporal al actelor normative

(1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.”

2. - Ordinul nr. 2447/2014 privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, prin care s-a aprobat formularul deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Se retine si ca decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x atacata a avut în vedere prevederile legale aplicabile in vigoare, respectiv dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină actele administrative fiscale.

Prin urmare, argumentatia societatii cu privire la lipsa din decizia atacata a motivarii detaliate a modalitatii de calcul a accesoriilor in suma totala de x lei este subiectiva și neintemeiata.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei nici urmatoarele motivatii:

1. - Referitor la invocarea unui temei de drept care la data emiterii deciziei de impunere nu mai era in vigoare:

Se retine ca debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate provin din perioade anterioare datei de 01.01.2016, astfel cum urmeaza a fi prezentat mai jos, in cuprinsul prezentei decizii.

Mai mult, prevederile legale respective sunt similare prevederilor legale in vigoare incepand cu data de 01.01.2016, dupa cum urmeaza:

- art. 88 lit c din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare <=> art. 98 lit c din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala;

- art. 119 alin 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare <=> art.174 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala.

2. Referitor la lipsa termenului de depunere a contestatiei:

Potrivit dispozitiilor art. 270 alin 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“**Art. 270** (4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 46 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.”

Mai mult, nici prezentarea in parte a motivelor de drept sau a unor motive de drept eronate, nici lipsa termenului de depunere a contestatiei nu reprezinta motive de nulitate a deciziei de impunere, cata vreme, conform prevederilor art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, elementele care conduc la nulitatea actelor administrative fiscale sunt expres si limitativ prevazute de legiuitor:

“**Art. 49** Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Drept pentru care, cu privire la acest capat de cerere, urmeaza a se dispune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de x.

3.2 Referitor la prescriptia dreptul de a stabili obligatii suplimentare de plata reprezentand accesoriile in suma de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca obligatiile de plata accesorii in suma de x lei sunt prescrise.

In fapt, contribuabila invoca prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatiile de plata accesorii in suma de x lei aferente debitelor preluate de aceasta urmare Sentintei Civile nr. x a Tribunalului Brasov, irevocabila la data de 14.11.2012 privind anularea hotararii AGA de divizare prin care s-a dispus revenirea la situatia anterioara divizarii, respectiv urmare Rezolutiei nr. x, prin care Registrul Comertului a dispus inregistrarea ca societate actuala si in functiune a x, concomitent cu radierea societatilor rezultate urmare divizarii, implicit a SC x SA.

In drept, conform dispozitiilor art. 23 si art. 27 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Art. 23 Preluarea obligației fiscale

(1) In cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;

b) **cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori transformării, după caz;**

c) alte persoane, în condițiile legii.”

“Art. 27 Drepturile și obligațiile succesorilor

(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile.”

In speta, potrivit precizarilor Biroului Juridic Insolventa din cadrul DGRFPB din adresa nr. x, inregistrata la AFCM sub nr. x, atasata la dosarul cauzei:

1.- In baza Hotararilor AGA din data de 25.09.1999, 19.10.1999 si 25.11.1999, x a fost supusa unui proiect de divizare in urma caruia au rezultat doua societati comerciale de sine statatoare:

- SC x SRL, inmatriculata sub nr. x si
- SC x SA, inmatriculata sub nr. x.

2. - Prin Incheierea pronuntata la data de 26.05.2000, judecatorul delegat de la Registrul Comertului a dispus radierea din evidentele Registrului Comertului a x.

3. - Ulterior divizarii si inmatricularii SC x SA, aceasta societate a desfasurat activitate comerciala, in principal la punctul de lucru din x, inregistrand totodata, restante semnificative la plata obligatiilor datorate bugetului de stat, parte din aceste obligatii provenind chiar de la societatea mama, x.

4. - Actionarii SC x SRL si x ai x au formulat mai multe actiuni in justitie solicitand anularea hotararilor AGA din 25.11.1999, anulare ce a fost dispusa prin Decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie nr. x, irevocabila, ulterior fiind promovate actiuni la ORCTB in vederea dispunerii radierii inmatricularii SC x SRL si SC x SA, dar si a radierii x; actiunile au avut ca scop revenirea la patrimoniul x, prin reunirea activului si pasivului

de la SC x SRL si SC x SA, intrucat urmare deciziei respective cele doua societati rezultate si-au pierdut personalitatea juridica, capacitatea de folosinta si de exercitiu, iar "societatea mama" urmand sa fie reinmatriculata.

5. - Un aspect important subliniat de activitatea juridica prin adresa nr. x, este faptul ca "titulatura "x " si stampila acestei societati au fost utilizate si ulterior divizarii, astfel cum rezulta din Procesul-verbal de constatare intocmit de organele de control ale Curtii de Conturi, ale DGFP x si Garda Financiara x la data de 29.08.2003."

6. - Urmare solutionarii irevocabile a acestor litigii cu privire la anularea divizarii x si a demersurilor privind reinmatricularea societatii mama, la data de 22.06.2012 au fost inscrise in Registrul Comertului in baza Rezolutiei nr. x mentiunile de radiere a radierii x, revenindu-se astfel la situatia anterioara, concomitent cu radierea societatilor rezultate urmare divizarii, implicit a SC x SA; se retine ca, la data prezentei x figureaza ca fiind inscrisa in evidentele registrului comertului ca societate comerciala valabila.

7. - In aceste conditii, prin Sentinta Civila nr. x a Tribunalului Brasov, irevocabila la data de 14.11.2012, instanta a dispus inchiderea procedurii insolventei impotriva SC x SA, pe motiv ca aceasta a fost radiata si nu mai are capacitate procesuala.

8. - Drept urmare, DGRFPB a transmis AS4FP fisa sintetica pe platitor si certificatul de atestare fiscala emis sub nr. x privind obligatiile de plata existente in evidenta fiscala pentru SC x SA, in vederea preluarii obligatiilor fiscale ale acestei din urma societati de catre x.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca intrucat potrivit proiectului de divizare, SC x SA a preluat tot pasivul societatii divizate x, iar urmare hotararii judecatoresti irevocabile de anulare a hotararii AGA de divizare, s-a dispus revenirea la situatia anterioara divizarii, obligatiile de plata cu care figureaza SC x SA sunt preluate de catre x, incepand cu data de 14.11.2012, data ramanerii irevocabile a Sentintei Civile nr. x a Tribunalului Brasov, aspect necontestat de catre societatea contestatara.

In ceea ce priveste prescriptia dreptului la actiune privind drepturile accesorii dispozitiile art. 2503 din Codul civil, in vigoare in anul 2016, stipuleaza:

"Art. 2.503. - (1) Odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal, se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii, afara de cazul in care prin lege s-ar dispune altfel.

(2) In cazul in care un debitor este obligat la prestatii succesive, dreptul la actiune cu privire la fiecare dintre aceste prestatii se stinge printr-o prescriptie deosebita, chiar daca debitorul continua sa execute una sau alta dintre prestatiile datorate.

(3) Dispozitiile alin. (2) nu sunt aplicabile in cazul in care prestatiile succesive alcătuiesc, prin finalitatea lor, rezultată din lege sau convenție, un tot unitar."

In ceea ce priveste obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale principale, prevederile art. 23, art. 91, art. 92, art. 98 si art. 102 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare in cursul anului 2012, stipuleaza :

"Art. 23 – (1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

« Art. 91 (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel. »

Avand in vedere prevederile legale mai sus invocate, precum si faptul ca:

- x figureaza ca fiind inscrisa in evidentele Registrului Comertului ca societate comerciala valabila, potrivit Rezolutiei nr. x,

- incepand cu data de **14.11.2012**, data ramanerii irevocabile a Sentintei Civila nr. x a Tribunalului Brasov, urmare anularii hotararii AGA de divizare, si dispunerii revenirii la situatia anterioara divizarii, x are obligatia de a prelua pasivul, respectiv obligatiile de plata cu care figureaza SC x SA sunt preluate de catre x, **aspect necontestat de catre societatea contestatara**,

- baza de impunere care generează dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă a luat nastere la data de 14.11.2012,

rezulta ca termenul de prescripție de 5 ani a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale principale si accesorii in sarcina x, începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală (momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care o generează, născându-se totodată dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată), respectiv de la data de 01.01.2013 si se incheie la data de 31.12.2017.

Fata de cele mai sus prezentate rezulta ca obligatiile de plata accesorii in suma de x lei au fost stabilite si individualizate de catre AS4FP, in interiorul termenului de prescripție legal, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, motiv pentru care contestatia formulata de contribuabila cu privire la acest capat de cerere urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

3.3. Referitor la accesoriile in suma de x lei stabilite si individualizate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile in suma de x lei, in conditiile in care aceasta nu a achitat in termenul legal obligatiile de plata preluate de la SC x SA incepand cu data de 14.11.2012.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AS4FP a stabilit, pentru perioada 01.01.2016 - 30.06.2016, obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 173, art. 174 si art. 175 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“**Art. 173** Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. (...)

“**Art. 174** Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)

“Art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Trebuie subliniat ca **societatea nu contestă faptul ca**, începând cu data de 14.11.2012, data ramanerii irevocabile a Sentintei Civile nr. x a Tribunalului Brasov, urmare anularii hotararii AGA de divizare si dispunerii revenirii la situatia anterioara divizarii, x **are obligatia de a prelua pasivul**, respectiv obligatiile de plata cu care figureaza SC x SA, ci **contesta numai faptul ca nu i-a fost comunicat niciun titlu de creanta prin care s-au individualizat debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate**.

In acest sens, conform fiselor analitice pe platitor si a certificatului de atestare fiscala nr. x, anexate la dosarul cauzei, SC x SA, la data de 14.11.2012, avea urmatoarele **obligatii de plata declarate**:

- x lei - impozit pe veniturile din salarii;
- x lei - impozit pe profit;
- x lei - sume datorate privind protectia speciala si incadrarea in munca a persoanelor cu handicap;
- x lei - contributia pentru invatamantul de stat;
- x lei - accize incasate din vanzarea de alcool si bauturi alcoolice;
- x lei - TVA;
- x lei - CAS angajator;
- x lei - CAS asigurati;
- x lei - contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datorata de angajator
- x lei - somaj angajator;
- x lei - somaj asigurati;
- x lei - fondul de garantare pentru plata creantelor sociale;
- x lei - CASS angajator;
- x lei - CASS asigurati;
- x lei - contributia pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice sau fizice.

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele societatii, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Potrivit dispozitiilor art. 110 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, in vigoare pana la data de 31.12.2015 si art. 93 din Legea nr.

207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016:

“**Art. 110** Colectarea creanțelor fiscale

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea constă în exercitarea acțiunilor care au ca scop stingerea creanțelor fiscale.

(2) **Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță** sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere;
- b) **declarația fiscală.**”

“**Art. 93** Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) **Creanțele fiscale se stabilesc astfel:**

- a) **prin declarație de impunere**, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);
- b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

2. Conform dispozițiilor legale mai sus invocate rezulta ca organul fiscal nu avea obligatia emiterii unei decizii de impunere prin care sa individualizeze debitele asupra carora au fost calculate accesoriile contestate, cata vreme **aceste debite au fost deja individualizate:**

- fie prin declaratiile fiscale depuse de SC x SA la organul fiscal competent, ulterior divizarii;

- fie prin declaratiile fiscale depuse de insasi contestatara, anterior datei la care s-a dispus divizarea si preluarea pasivului acesteia de catre SC x SA.

Prin urmare, desi in cuprinsul deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x se face referire la declaratia nr. x, in fapt, asa cum am aratat anterior, debitele asupra carora s-au calculat accesoriile contestate provin dintr-**o multitudine de declaratii** depuse fie de SC x SA, fie de x. Astfel ca, organul fiscal fiind in imposibilitatea enumerarii tuturor acestor declaratii, a mentionat sumar numai numarul Sentintei Civile nr. x, precum si data inscrierii in baza sa de date a obligatiilor de plata datorate de x, astfel cum au fost preluate de la SC x SA.

3. **Pentru exemplificare**, conform fisei sintetice totale anexata la dosarul cauzei, in ceea ce priveste contributia pentru concedii si indemnizatii de la persoane juridice, debitul in suma totala de x lei se compune din urmatoarele **obligatii de plata declarate de SC x SA**, potrivit dispozițiilor legale in vigoare si preluate de x:

Nr. crt.	Declaratie depusa de societate	Obligatie de plata declarata si neachitata	
1	x		

4. xx nu a efectuat nicio plata in contul obligatiilor de plata preluate de la SC x SA (pasivul preluat de la aceasta societate), aspect ce reiese din analiza fiselor analitice pe platator anexate la dosarul cauzei.

5. Nu prezinta relevanta in solutionarea favorabila a cauzei invocarea de catre societate a unor sentinte pronuntate de instantele judecatoresti, cata vreme acestea au

ca obiect acte administrativ fiscale emise de organele fiscale in cadrul procedurii de executare silita, aceste acte de executare neavand legatura cu cauza supusa solutionarii. Mai mult, organul de solutionare a contestatiei nu este competent sa analizeze daca organele fiscale emitente ale acestor acte atacate au pus sau nu in executare cele dispuse prin sentintele respective definitive pronuntate.

6. Nu poate fi retinuta nici motivatia societatii potrivit careia aceasta nu a mai desfasurat activitate si nici nu a mai avut angajati in ultimii 16 ani, cata vreme obligatiile de plata cu privire la veniturile de natura salariala platite angajatilor provin din preluarea pasivului SC x SA.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca accesoriile in suma totala de x lei sunt corect individualizate de AS4FP prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, motiv pentru care cu privire la acest capat de cerere, contestatia formulata de x urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 2503 din Codul civil, in vigoare in anul 2016, art. 23, art. 91, art. 92, art. 98, art. 102, art. 110 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare pana la data de 31.12.2015 si art. 23, art. 27, art. 46, art. 49, art. 93, art. 173, art. 174, art. 175, art. 270 alin 4, art. 279 alin 1, art. 342 alin 1 si art. 346 alin 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de x impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care AS4FP a stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.